

حضرت فاطمه (س)؛ بانوی عفاف و تقوا

حضرت فاطمه (س) بزرگ بانویی است که بدلیل شخصیت والا و مقام بلند و کم نظیری که در وادی عرفان و عبادت به دست آورد و همچنین عفاف و تقوایی که از خود نشان داد، همواره افتخار جهان بشریت بوده و سرور زنان بهشت است.

حضرت فاطمه (س) بزرگ بانویی است که بدلیل شخصیت والا و مقام بلند و کم نظیری که در وادی عرفان و عبادت به دست آورد و همچنین عفاف و تقوایی که از خود نشان داد، همواره افتخار جهان بشریت بوده و سرور زنان بهشت است.

به گزارش «شبیعه نیوز» نه نقل از پایگاه اطلاع رسانی حج ، حضرت فاطمه (س) بزرگ بانویی است که بدلیل شخصیت والا و مقام بلند و کم نظیری که در وادی عرفان و عبادت به دست آورد و همچنین عفاف و تقوایی که از خود نشان داد، همواره افتخار جهان بشریت بوده و سرور زنان بهشت است.

حضرت فاطمه زهرا سرور زنان عالم و دخت گرامی پیامبر اسلام بنا به نقل مشهور دانشمندان شیعه ، در بیستم جمادی الثانی سال پنجم هجرت و به نقل بیشتر تاریخ نگاران و محدثان اهل سنت پنج سال پیش از بعثت رسول گرامی اسلام پای به عرصه وجود گذاشت و فاطمه نام گرفت .

زهرا، بتول ، طاهره، ام ایبها، ام الائمه، عذرا، زکیه، راضیه، مرضیه، محدثه، صدیقه و مریم کبری سایر القاب و اسامی آن حضرت است که بخوبی کمالات روحی ، اخلاقی و معنوی ایشان را بیان می کند .

حضرت فاطمه (س) تحت تربیت پدر و مادری قرار گرفت که هرکدام نمونه های بارزی از ارزشهای والای انسانی و الهی بودند. حضرت محمد(ص) شخصیتی بود که حتی قبل از رسیدن به مقام پیامبری به جهت صداقت و امانتداری و دیگر فضائل اخلاقی شهره خاص و عام بود، به طوری که در میان مردم به " محمد امین" شهرت داشت .

حضرت خدیجه نیز از خانواده ای محترم و در فضائل و کمالات سر آمد زنان عصر خویش بود. این دو شخصیت برجسته، ارکان خانواده ای را بنیاد نهادند که همچون بستان فضیلت در بیابان بی آب و علف جاهلیت بود.

خداوند رحمان در مدت بیست و پنج سال زندگی مشترک حضرت محمد و خدیجه به آنان دو پسر و چهار دختر عطا فرمود. حضرت فاطمه آخرین فرزند خدیجه و محمد بود که پنج سال پس از اینکه حضرت محمد به پیامبری برانگیخته شد به دنیا آمد. این دوران از حساسترین دوران زندگی حضرت محمد بود.

یکی از مسائلی که مشرکین خیلی به آن امیدوار بودند این بود که بعد از وفات پیامبر پیروان او بدون یار و یاور خواهند ماند و به زودی پیام محمد در جهان به فراموشی سپرده خواهد شد.

مشرکین بنا به سنت غلطی که در زمان جاهلیت مرسوم بود، بقا و دوام نسل یک فرد را به داشتن فرزند پسر می دانستند و چون دو پسر پیامبر در کودکی از دنیا رفته بودند، آنها معتقد بودند که نسل پیامبر منقرض شده و زمانیکه آن حضرت از دنیا برود کسی نیست پرچم پاسداری از اسلام را بر دوش نگه دارد.

اما پیامبر یقین داشت که از او نسل پاک و با برکتی به وجود خواهد آمد که سرمنشاء تمام خوبیهای جهان خواهد شد. دیری نپائید که قلب پیامبر به نوید پروردگار روشن شد و آن زمانی بود که سوره "کوثر" بر پیامبر نازل گشت. خداوند در این سوره بر روی تمام تصورات واهی دشمن خط بطلان می کشد و پیروزی نهایی حق و شکست باطل را نوید می دهد و به پیامبر خطاب می کند: " ما به تو کوثر را عطا نمودیم، پس به شکرانه آن نماز به جای آور و قربانی کن. همانا (نسل) دشمن تو بریده خواهد ماند."

وعده خدا با ولادت حضرت زهرا تحقق یافت. رسول گرامی اسلام لبریز از سرور و شادی به شکرانه این لطف و مرحمتی که خداوند به ایشان عطا کرده بود، نماز شکر به جای آورد و در راه خداوند گوسفندی را قربانی کرد .

حضرت فاطمه در کنار پدر و مادر گرامی خود با زیباترین ارزشهای الهی و اخلاقی آشنا گشت.

علاقه پیامبر به حضرت فاطمه (س) تنها به خاطر رابطه پدر و فرزندی نبود . هر چند این عاطفه در وجود پیامبر موج می زد، اما تعابیر و سخنانی که پیامبر به هنگام اظهار علاقه نسبت به دختر خود بیان می کرد، نشان دهنده این بود که در اینجا معیارهای دیگری مطرح است. بدون شک شخصیت والای حضرت و مقام بلند و کم نظیری که

در وادی عرفان و عبادت به دست آورد، همچنین عفاف و تقوایی که از خود نشان داد، نقش محوری و اصلی را در این تجلیها و تکریم ها ایفا کرد، تا جایی که پیامبر ایشان را " مادر خویش " لقب داده و حضرت فاطمه (س) را " ام ایبها" نامیدند.

آنگاه زهرا (س) مادر ولایت نیز می شود ، همسر بی نظیرترین انسانهای عالم پس از پیامبر، خاندان پیامبر از اوست که زنده می ماند، دوازده گوهر درخشان امامت از برکت وجود زهرا پرتوافشانی می کند و نور ولایت را تا دنیا دنیااست به تلالو وامی دارد.